ދިވެހިތާރީޚުގެ ތަރުތީބުން
ބަޔާން 3

ދިވެހިރާއްޖެއަށް އިސްލާމްދީން ވަޑައިގަތުމުގެ ތާރީޚް
(2)

= މުޙައްމަދު އިބްރާހީމް ލުޠުފީ =

އަންނަނިވި ލިޔުމަކީ އަލްއުސްތާޛު މުޙައްމަދު އިބްރާހީމް ލުޠުފީ [illegible] 40 ވަނަ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
- މުޙައްރިރު -

[illegible]

" لمّا أراد الله تعالى أن يمنّ على أهل قطر ذيبا محل باخراجهم من ظلمات الكفر والجهالة وإنقاذهم من خبائث الشرك والضلالة والهائم عن عبادة الأصنام وارشادهم إلى دين الاسلام ، بعث في خاطر القطب الربّاني والسر الروحاني شيخ المشائخ الورع الزاهد الكامل العالم الفاضل الشائخ الولي الكبير الجلي العارف بربه القادر العلي مولانا وقد وتنا

وعمد تنا الشيخ يوسف شمس الدين التبريزى أن يتوجه إلى قطر ذيبا محل المذكور فغاب عن بلدة تبريز ثم ظهر فى ذيبا محل فدعى الناس إلى دين الأسلا وهم فى غفلة معرضون وفى عبادة الأوثان مكبّون. فما آمن منهم أحد بالله وحده حتى أراهم الشيخ المذكور كراماته الباهرة. حُكِىَ أنه أريهم دابة عظيمة هائلة يكاد رأسها يلصق عنان السماء فخافوا منها خوفا شديدًا فآمن السّلطان ومن معه وسائر من فى محل كلهم أجمعون. فسماه الشيخ السّلطان محمد ولقبه الديبى سرى بونا ديت ثم ارسل السلطان نفرًا من أصحابه إلى جزائر القطر كلها ليدعوا أهليها إلى دين الأسلام فدخلوا فى دين الأسلام طوعا وكرها، فما بقى فى تلك الجزائر كلها الا مسلم، وكان إسلام هذا السلطان محمد وأصحابه على يد الشيخ يوسف شمس الدين التبريزى اثنا شهر ربيع الآخر ٥٥٣ من هجرة ...".

(تاج الدين ص 29)

ﻣﻮﺭﺩﻳﻒ ﺑﺮﺳﻨﺮ ﻣﻮﻧﻴﻨﻪ ﻣﻴﺮﺳﺮﻱ
ﺭﺳﻨﻮﻣﻴﺮﻣﻪ ﻣﺮﻧﺮ ﻣﻴﺮﻧﻮﻣﻪ ﻣﻮﻧﻴﻨﻪ ﻣﻮﻧﻴﻨﻪ
ﻧﻮﻣﻮﺩﻱ ﻣﺮﻣﺮﻱ ﻣﻮﻧﻴﻨﻪ ﻣﻮﻧﻴﻨﻪ ﻣﻮﻧﻴﻨﻪ ﻣﻮﻧﻴﻨﻪ
ﻭﻣﺮﻧﻮﻧﻪ ﻣﺮﻣﻮﻧﻮﻧﻪ ﻣﻴﺮﻣﻮﻧﻮﻧﻪ ﻣﻮﻧﻴﻨﻪ ﻣﻮﻧﻴﻨﻪ
ﻧﻮﻣﻮﺩﻱ ﻣﻮﻧﻴﻨﻪ ﻣﻮﻧﻴﻨﻪ ﻣﻮﻧﻴﻨﻪ ﻣﻮﻧﻴﻨﻪ
ﻧﻮﻣﻮﺩﻱ ﻣﻴﺮﺳﻨﺮ ﻣﻮﻧﻴﻨﻪ ﻣﻮﻧﻴﻨﻪ ﻣﻮﻧﻴﻨﻪ
ﻧﻮﻣﻮﺩﻱ ﻣﻴﺮﺳﻨﺮ ﻣﻮﻧﻴﻨﻪ ﻣﻮﻧﻴﻨﻪ ﻣﻮﻧﻴﻨﻪ
ﻧﻮﻣﻮﺩﻱ ﻣﻴﺮﺳﻨﺮ ﻣﻮﻧﻴﻨﻪ ﻣﻮﻧﻴﻨﻪ ﻣﻮﻧﻴﻨﻪ
ﻧﻮﻣﻮﺩﻱ ﻣﻴﺮﺳﻨﺮ ﻣﻮﻧﻴﻨﻪ ﻣﻮﻧﻴﻨﻪ ﻣﻮﻧﻴﻨﻪ
ﻧﻮﻣﻮﺩﻱ ﻣﻴﺮﺳﻨﺮ ﻣﻮﻧﻴﻨﻪ ﻣﻮﻧﻴﻨﻪ ﻣﻮﻧﻴﻨﻪ
ﻧﻮﻣﻮﺩﻱ ﻣﻴﺮﺳﻨﺮ ﻣﻮﻧﻴﻨﻪ ﻣﻮﻧﻴﻨﻪ ﻣﻮﻧﻴﻨﻪ
ﻧﻮﻣﻮﺩﻱ ﻣﻴﺮﺳﻨﺮ ﻣﻮﻧﻴﻨﻪ ﻣﻮﻧﻴﻨﻪ ﻣﻮﻧﻴﻨﻪ
ﻧﻮﻣﻮﺩﻱ ﻣﻴﺮﺳﻨﺮ ﻣﻮﻧﻴﻨﻪ ﻣﻮﻧﻴﻨﻪ ﻣﻮﻧﻴﻨﻪ
ﻧﻮﻣﻮﺩﻱ ﻣﻴﺮﺳﻨﺮ ﻣﻮﻧﻴﻨﻪ ﻣﻮﻧﻴﻨﻪ ﻣﻮﻧﻴﻨﻪ
ﻧﻮﻣﻮﺩﻱ ﻣﻴﺮﺳﻨﺮ ﻣﻮﻧﻴﻨﻪ ﻣﻮﻧﻴﻨﻪ ﻣﻮﻧﻴﻨﻪ
ﻧﻮﻣﻮﺩﻱ ﻣﻴﺮﺳﻨﺮ ﻣﻮﻧﻴﻨﻪ ﻣﻮﻧﻴﻨﻪ ﻣﻮﻧﻴﻨﻪ
ﻧﻮﻣﻮﺩﻱ ﻣﻴﺮﺳﻨﺮ ﻣﻮﻧﻴﻨﻪ ﻣﻮﻧﻴﻨﻪ ﻣﻮﻧﻴﻨﻪ
ﻧﻮﻣﻮﺩﻱ ﻣﻴﺮﺳﻨﺮ ﻣﻮﻧﻴﻨﻪ ﻣﻮﻧﻴﻨﻪ ﻣﻮﻧﻴﻨﻪ
ﻧﻮﻣﻮﺩﻱ ﻣﻴﺮﺳﻨﺮ ﻣﻮﻧﻴﻨﻪ ﻣﻮﻧﻴﻨﻪ ﻣﻮﻧﻴﻨﻪ
ﻧﻮﻣﻮﺩﻱ ﻣﻴﺮﺳﻨﺮ ﻣﻮﻧﻴﻨﻪ ﻣﻮﻧﻴﻨﻪ ﻣﻮﻧﻴﻨﻪ
ﻧﻮﻣﻮﺩﻱ ﻣﻴﺮﺳﻨﺮ ﻣﻮﻧﻴﻨﻪ ﻣﻮﻧﻴﻨﻪ ﻣﻮﻧﻴﻨﻪ
ﻧﻮﻣﻮﺩﻱ ﻣﻴﺮﺳﻨﺮ ﻣﻮﻧﻴﻨﻪ ﻣﻮﻧﻴﻨﻪ ﻣﻮﻧﻴﻨﻪ
ﻧﻮﻣﻮﺩﻱ ﻣﻴﺮﺳﻨﺮ ﻣﻮﻧﻴﻨﻪ ﻣﻮﻧﻴﻨﻪ ﻣﻮﻧﻴﻨﻪ
ﻧﻮﻣﻮﺩﻱ ﻣﻴﺮﺳﻨﺮ ﻣﻮﻧﻴﻨﻪ ﻣﻮﻧﻴﻨﻪ ﻣﻮﻧﻴﻨﻪ
ﻧﻮﻣﻮﺩﻱ ﻣﻴﺮﺳﻨﺮ ﻣﻮﻧﻴﻨﻪ ﻣﻮﻧﻴﻨﻪ ﻣﻮﻧﻴﻨﻪ

ދިވެހިރާއްޖޭއިން ފަހުމުވެއްޖެއެވެ. ދެން
އެނާރާގެ ފަރާތުން އެބަދިޔުނަށް (ދިވެހިންނަށް)
އިސްލާމްދީން ހަރަކާތްތެރިވެއްޖެއެވެ. އެނާރާގެ
ފާރަގެ ހަރާމްކޮށް ބަޔަކު ބަރަހިން ފާރުހަރުބުޅި
ހަރާމްބޮއެ ދަރުހަވަރިޔުމުން ދަނޑުދަން އެހަހަ
ފޮސް އިސްލާމްދީނަށްވަދެ އެއްހަވެ ބަހުރަ
ހަރުގެ ބުޅުހުނުހިއެވެ. އެބަދިޔުން ބޮޑު
ހަރު އެދިޔުން ބޮޑު ދިރިހަރާގޭ ބާދުބަރުއަދުހަރު
ހަރުން ބޮޑު ގަދި އޮދުރުވުގެނުހުވެ. އަދި
އޮދަބޮ ހަރާގެ ފާރާގެ ދަރުވަރުބޮޑުން ފުރަގަސް
ދިރިގެނުހުވެ. ބުނުވުނުވެ. އަޅުގަދި އޮބިދޭ ބޮ
ބޮޑު ހަދި ބޮޑު އަދިބުޅު ދަރުބުއަބުއެހަރުގެ
ފާރު އެބަދިޔުނުނު ދަރުހަދިއެވެ. ހަރުސްގެ
ފާރާދި އެހަދުރުގެ އަހަރުގަދިބޮޑު ހަދިބުއަރު
ހަދި އަހަރުމާގެ އެނުމުން އެދާއްބުދުހަ ގަބޮ
ބޮޑުއެގެ ބުޅުހަމުން އިސްލާމްވެއްޖެއެވެ.
މަދުހުދު ޖަދުރު ހަރުދުނުނުން އެޝަގިޔަ ނަރުން
ދައްތުއެވެ. ދިވެހިބަހުން އެހަދުނުގެ ނަރުން
ފުރަހި ސުލްޠާން ފޮނާ ދިދޭބޮއެވެ. އެއްހަރު
އެހަދުނުގެ އަހަރުސް ބަދުހަ ހަރުއްޖެ ބޮހަރުގެ
ހަރުހަދި ހަރުފަހުން ފުނުއެވިހަރުއްޖެ ބޮހަރުގެ
ވިހަރުން އިސްލާމްދީން ހަރުހަދުއްވިއެވެ.
އެބަދިޔުން އަދުއްދަ ދިހަބޮހަރުގެ އަދި
ހުރަހަ ބޮޑު ހަރުގަދި ދިނުނުވުނުވެ. މިދި
ހަރުއްޖެގަދި އިސްލާމްދީނަށް ނުރުވިރާދު ހަރުބޮވުއްޖެ
އެވެ. މިދުޖަދުރުހަރުހަސްގެ ފާރުގަދި އެ
ހަރުނުގެ އަހަރުގަދިފާދިޔުން ސުލްޠާނު
ދުސްތޫރު ވުސް އުދިނުއް ބޮޑު ހަދިހިގެ

އަބުލްބަރަކާތު ޔޫސުފް އިސްލާމް ފުށުގެ ހިދުމަތަކީ
ހިޖްރަތުން 548 ވަނަ އަހަރަކު ރަމަޟާން މަހު
ދެވަނަ ދުވަހު ބޮޑު ހަރުގެ އެވެ. ......)
● ބޮޑުއެދިނުގެ ބަދަލުން ފަހު
ބަދަލުވުނުގެ އަހަރުން ހަރަކާތްތެރިވުމަށް
ގޮސް ދަނާ ހަރުހިން 1834 މ. ވަނަ އަހަރަކު
ސަރުވޭ ކުރުން އަދި ބޮޑު ގޮތެއް ދަރުސްވުސް ހަރުން
ކަމުގައިވާ ދަރުޖާ ނަނުގެ ބުދަރުޖެ ކުރުފަށާވަރު
އާދި ދަރުޖާ ނަނުޖެ ހަނުގެ ދިވެހިރާއްޖޭ ގައި
2 އަހަރަށްވުރެ ދިގު ބުޅަ ބުޅަކަ އުޅުނު އެބަރު
ދިނުވުނުގެ ބޮޑުބަ އަހަރު ގޮސް ފުއި ދިވެހި
ރާއްޖެއާ ބެހޭ ބޮޑު ބަހުރުން އެދިޔުނާގޭ ދިއްހަރު
ހުރިގޮތުގެ ބޮޑުރިޔުން ރާއްޖޭއިސްލާމްވުން
ގެބަދު ޖަހަރު ވިހާ ބައެވެ. ކަރުސް ޖެހުނުވަރު
ޖުމްލަވަރު އެބަދިޔުން (ދިވެހިން) ބަދު
ގެބަގަދި ގޮބަހުގެ 400 އަހަރު ކުރިން ބުރު
އެބަދިޔުން އިސްލާމްދީނަށް ވަދެ ހަރުން
ދުވަސް ކުރީގައި ބޮޑުނު އަދި ދުވަހެވެ. އެކަމާ
ނަމަވެސް ބަބޮޑު ހަރުހަ އެވެ. އެކަމާ ބަހުގެ ނަމަވެ
ފޮސް ހަރަ ދިއެވެ. ދުބުރި ބަބޮޑު ހަރުގެ ބުޅު ބަރު
ހުރި ދަރުގެ އެވެ. އެބަ ހަވެ ދާދި ދުރުން ފަހަރު
ކަދު ހިބަގެ ގެސް ބޮޑު ގަހަބޮ ފަރާތުން ބޮޑުކުރަފާ:
"ދިވެހިން ބޮޑުގެ ބޮގަދި ބޮޑު ބަރުހު އެބަހަރު
(ދާދުއަހަރު) ވަޅުއިގަދި ޖަހަރުސަތާރިހަރުވެ:
އަހަރު އަބަދުހަރު ދާރުގެ އެވެ. އެއްރޯ ފަހަރު
އަހަރުގެ ބަރުގެ ބޮޑުހަ ބޮޑު ބުރަޖެ ހަރުން
ދިވެހިރާއްޖޭ އަހަރު އަހަރުވެ. ދެން އެބަދިޔުން
ދިވެހިރާއްޖޭގައި އުޅުނިކަށް އަހަރު ބޮޑުހިން

اذا رأوه أن يأخذوا جارية بكرًا فيزينوها، ويدخلوها (بدُّ خانَه) وهي بيت الأصنام، وكان مبنيًّا على ضفة البحر، وله طاق ينظر اليه منه، و يتركوها هناك ليلة. ثم يأتون عند الصباح فيجدونها ميتة ولا يزالون في كل شهر يقترعون بينهم، فمن أصابته القرعة أعطى بنته. ثم إنه قدم عليهم مَغْرِبي يُسَمَّى بأبي البركات البربري، وكان حافظًا للقرآن العظيم. فنزل بدار عجوز منهم بجزيرة المهل فدخل عليها يومًا وقد جمعت أهلها وهن يبكين كأنهن في مأتم فاستفهمهن عن شأنهن فلم يفهمنه. فأتى بترجمان فأخبره أن العجوز كانت

وَسْمِ وِرْسْ وَوْمِ وَّوْمِ وَّوْمِ وِرْسْ وِرْوَمِ
سَمْرَى هُوَّ" (وِرْسْوَّرْسِ وَّرَمَى سَوْرْسِ
سَمَرَهُوَّ) هَمِرْوُسْ هَسَّرْ وِرْهُوَهُوَّ.
"... وَّهُوَى سَمَرْ٥٥ وَسَّرَرْهُوَّ.
هُسَوَّسْ وِرْهَسْ هَوَّسَّرْسْ وِرْهَرْسِ هُرْوَّ
هُرْوَسَّرَوَّ هُوَّ. هَوَّرَ وَّسَّرَوَّرِ وَّرَّسَّرِ
٩٩٤ هُوَّ..." (هَرْوَّرَهَرْوَّ وَّرَسْوَّرَهَرْ
وِرْسْوَّرِ هَرْوِرِ هَرْهَرْوَّ سَوِرْسْ.
وَّسَّرَوَّ سَوَّرَهَرْوَّ وِرْوِرْسْ ص 48-49)

● سَوِرْسْ وَّسَرْسْ وَرْ وِرْهَرَّ هَرْوَّرْسْ
هُوَسَرِرْسْ رْسَرَوَسْ هَسْ هَرْهَرْسِ وِرْوَرِ
هَرْوَّ هُوَّ هَرْسْ وَّرْوِرْسْ هُسْرْسْوَّ سَوَرَّ
وَّرْ "هَرْهَرْسْوَّرْسْ" هَرَسْرْ وِرْوَّ وِرَسْوَّرْ
سَوَّوَّ سَوَّرَوَّ هَرْوَّرَوَّ هَرْسَّرْ" وِرْهَرْوَّ. هَرْسَّرْ
أبو عبد الله بن بطوطه هُوَ وِرْهَرْوَّرْوَّ. هَرْسَّرْ
وِرْهَرْوَسِرْ "حدثني الثقات من أهلها كالفقيه عيسى اليمني والفقيه المعلم علي والقاضي عبد الله وجماعة سواهم، أن أهل هذه الجزائر كانوا كفارًا. وكان يظهر لهم في كل شهر عفريت من الجن، يأتي من ناحية البحر كأنه مركب مملوء بالقناديل وكانت عادتهم

القرعة عليها ، وليس لها إلا
بنت واحدة يقتلها العفريت .
فقال أبو بركات " أنا أتوجه عوضًا
عن بنتك بالليل . وكان لا
لحية له . فاحتملوه تلك الليلة
وأدخلوه (بُدُخانة) وهو متوضئ
وأقام يتلو القرآن ، ثم ظهر له
العفريت من الطاق فدا وم
التلاوة فلما كان منه بحيث
يسمع القراءة غاص في البحر ،
وأصبح المغربي وهو يتلو على حاله .
فجاءت العجوز واهلها وأهل
الجزيرة . ليستخرجوا البنت على
عاداتهم فيحرقوها . فوجدوا
المغربي يتلو ، فمضوا به على ملكهم ،
وأعلموه بخبره ، فعجب منه ،
وعرض المغربي عليه الأسلام
ورغّبه فيه . فقال له " أقم
عندنا إلى الشهر الآخر فإن
فعلت كفعلك ونجوت من
العفريت أسلمت فاقام عندهم
وشرح الله صدر الملك للإسلام
فأسلم قبل تمام الشهر وأسلم
أهله وأولاده وأهل دولته .
ثم حمل المغربي لما دخل الشهر الى
(بُدُخانة) ولم يأت العفريت ، فجعل
يتلو حتى الصباح . وجاء السلطان
والناس معه فوجدوه على حاله .
من التلاوة ، فكسّروا الاصنام
وهدّموا (بُدُخانه) وأسلم
أهل الجزيرة ، وبعثوا إلى سائر
الجزائر فاسلم أهلها وأقام المغربي
عندهم مُعظّماً ، وتمذهبوا بمذهبه
مذهب الأمام مالك رضى الله عنه .
وهم الى هذا العهد يعظمون
المغاربه لسببه وبنَوا مسجدًا
معروفًا باسمه . وقرأت على
مقصورة الجامع منقوشًا في الخشب

" أسلم السلطان أحمد شنورازه على يد أبي البركات البربري المغربي" وجعل ذلك السلطان ثلث مجابي الجزائر صدقة على أبناء السبيل . إذ كان إسلامه بسببهم" ج و ح ر ب ش ر ش ر ة .

(الأستاذ محمود شاكر ج د د و ر د و ر د و "جزر المالديف" ؛ ص 29 - 31)